

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Chlipała-Kozioł

Ławnicy Anna Pawłowska, Mirosława Zarzycka

Protokolant Aleksandra Paszko

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu sprawy

z powództwa **J. S.**

przeciwko **T. L. w M.(dawniej: Zespołowi Szkół (...))w M.)**

o zapłatę odszkodowania

I. zasądza od strony pozwanej T. L. w M.(dawniej: (...))w M.) na rzecz powódki J. S.kwotę 12.459,60 zł (dwanaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych i 60/100) brutto tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem;

II. umarza postępowanie w zakresie cofniętego roszczenia o przywrócenie do pracy;

III. w pozostałym zakresie, tj. do kwoty 0,40 zł (czterdziestu groszy) brutto, powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesowych;

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) kwotę 623 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona z mocy ustawy;

VI. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.153,20 zł.

Sygn. akt X P 505/12

UZASADNIENIE

Powódka J. S.pozwem z dnia 18 maja 2012 r. (data prezentaty), skierowanym przeciwko stronie pozwanej T. L. w M.(poprzednio (...))w M.), wniosła o przywrócenie do pracy na dotychczasowym stanowisku pracy przy zachowaniu dotychczasowych warunków pracy i płacy, zasądzenie odszkodowania w wysokości równowartości 3-miesięcznego wynagrodzenia oraz zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powództwa powódka podniosła, iż pismem z dnia 10 maja 2012 r., otrzymanym w dniu 11 maja 2012 r. strona pozwana rozwiązała z nią stosunek pracy za 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, wskazując na wprowadzenie z dniem 11 maja 2012 r. zmian organizacyjnych i planów nauczania, jednakże pomimo zgłoszenia przez nią wniosku o zapoznanie jej ze wskazanymi zmianami, otrzymała odpowiedź negatywną. Powódka zakwestionowała fakt, że strona pozwana dokonała zmian wskazanych w rozwiązaniu stosunku pracy, które umożliwiły jej zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy (pensum 18 godzin). Powódka wskazała, iż jest jedynym nauczycielem mianowanym, mającym uprawnienia do nauki historii. Nie jest więc możliwe wprowadzenie takich zmian, które wykluczałyby

konieczność nauki historii w szkole. Dodatkowo powódka podniosła, iż prawdziwym powodem rozwiązania stosunku pracy był fakt, iż do tej pory pozostawała dyrektorem tej szkoły. W poprzednim konkursie wygrała z obecnym dyrektorem, który już wówczas stanowił swoistą opozycję. Przez cały okres kierowania przez nią szkołą środowisko związane z osobą D. T. pisało bezpodstawnie liczne pisma do organu prowadzącego. Sytuacja ta doprowadziła do rezygnacji przez powódkę z brania udziału w kolejnym konkursie na dyrektora, tym samym powodując wygraną dotychczasowego jej przeciwnika D. T., który w pierwszym dniu urzędowania rozwiązała z nią stosunek pracy. Trudno dopatrywać się w tej sytuacji jedynie zbiegu okoliczności (k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana T. L.w M.(poprzednio(...)(...)w M.) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana zarzuciła, iż powódka nauczwała w szkole przedmiotu historii w pełnym wymiarze pensum nauczycielskiego, tj. 18 godzin tygodniowo. Z dniem zostały wprowadzone zmiany organizacyjne i zmiany w planach nauczania i w tym samym dniu na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty nauczyciela, rozwiązano z powódką umowę o pracę za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ze względu na brak możliwości dalszego zatrudnienia na dotychczasowym stanowisku w pełnym wymiarze godzin.

Strona pozwana wskazała, iż w ramowym planie nauczania na rok szkolny 2012/2013 w (...) (...) w M. nastąpiły następujące zmiany organizacyjne:

1. zmiany organizacyjne pracy szkoły spowodowane m.in. wprowadzeniem do szkół od 1 września 2012 r. nowej podstawy programowej, znacznie ograniczającej ilość godzin przedmiotów ogólnokształcących,
2. zmniejszenie liczby oddziałów,
3. konieczność wprowadzenia zmian w planie nauczania.

Zmiany podyktowane powyższymi przyczynami spowodowały, że liczba godzin historii wynikająca z arkusza organizacyjnego wynosi aktualnie 12 godzin, czyli znacznie poniżej pensum 18 godzin nauczyciela mianowanego. Pensum nauczyciela w wysokości 18 godzin określone zostało w art. 42 ust. 3 póź. 3 tabeli Karty nauczyciela.

Powódka nie złożyła w trybie art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty nauczyciela wniosku o zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin, czym utraciła dyrektorowi szkoły możliwość dalszego jej zatrudniania. W tej sytuacji dyrektor szkoły postanowił podjąć decyzję o rozwiązaniu umowy o pracę wobec braku możliwości zapewnienia zatrudnienia powódki w pełnym wymiarze godzin (k. 11-12).

Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. powódka określiła żądanie pozwu w ten sposób, iż domagała się zasądzenia równowartości 3 miesięcznego dodatku funkcyjnego oraz przywrócenia jej w prawach nauczyciela i nawiązania z nią stosunku pracy jako nauczyciel (k. 39-42).

Na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2012 r. pełnomocnik powódki oświadczył, iż pismo z 30 lipca 2012 r. dotyczy zarzutów podniesionych z związku z odwołaniem powódki ze stanowiska dyrektora szkoły, będących przedmiotem innego postępowania (k. 43).

Pismem z dnia 12 września 2012 r., również dotyczącym zarówno niniejszego postępowania, jak i postępowania dotyczącego odwołania powódki ze stanowiska dyrektora szkoły, powódka określiła swoje żądanie w niniejszej sprawie w ten sposób, że domagała się zasądzenia kwoty odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy w wysokości równowartości wynagrodzenia za okres 3 miesięcy (k. 85-91).

Pismem z dnia 25 października 2012 r. (data prezentaty) powódka podtrzymała swoje roszczenie w zakresie wypowiedzenia jej umowy o pracę przez dyrektora (...) w M., przedstawione w piśmie z dnia 12 września 2012 r., wnosząc o zasądzenie odszkodowania w wysokości równowartości wynagrodzenia za okres 3 miesięcy (k. 118)

Pismem z dnia 30 listopada 2012 r. (data prezentaty) powódka oświadczyła, iż w niniejszym postępowaniu ma zastosowanie jedynie część druga pisma z dnia 12 września 2012 r. i jednocześnie sprecyzowała swoje żądanie w zakresie kwoty odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy w wysokości równowartości wynagrodzenia za okres 3 miesięcy zasądzenia z tego tytułu łącznie kwocie 12.460,00 zł (k. 142-146).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. S. posiada wykształcenie wyższe magisterskie. Ukończyła (...), Wydział F.H., w zakresie historii, specjalność nauczycielska. Posiada przygotowanie do nauczania dwóch przedmiotów, tj. historii oraz wiedzy o społeczeństwie. W okresie od 1 września 1981 r. do 31 sierpnia 2008 r. była zatrudniona w (...) (...)nr (...) w T. na stanowisku nauczyciela historii i wiedzy o społeczeństwie. W październiku 2000 r. został jej nadany stopień awansu zawodowego nauczyciela mianowanego, natomiast w marcu 2002 r. został jej nadany stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego. W 2001 r. uzyskała kwalifikacje do przeprowadzania egzaminu maturalnego z historii i z dniem 24 maja 2001 r. została wpisana do ewidencji egzaminatorów z historii, natomiast w 2003 r. za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki liczone jak za ekwiwalent za urlop wynosiło 4.153,20 zł brutto.

Dowody: przesłuchanie powódki J. S. 168-169,

dyplom ukończenia studiów, akty nadania stopni awansów zawodowych, uznanie o dostatecznym przygotowaniu do nauki dwóch przedmiotów, zaświadczenie o uzyskaniu kwalifikacji do przeprowadzania egzaminu maturalnego z historii – akta osobowe powódki (załącznik),

zaświadczenie o zarobkach k. 13.

W roku szkolnym 2011/2012 strona pozwana zatrudniała 2 nauczycieli historii: powódkę J. S. oraz D. K.. Nauczycielami mającymi uprawnienia do nauczania wiedzy o społeczeństwie były powódka i J. Ż. (1), która w 2003 r. ukończyła dwusemestralne studium podyplomowe w zakresie wiedzy o społeczeństwie.

Zgodnie ze zmianami arkusza organizacyjnego z 11 stycznia 2012 r. w roku 2011/2012, były u strony pozwanej:

- trzy klasy I z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 26 – 27,
- trzy klasy II z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 24 – 32,
- cztery klasy III z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 22 – 30,
- dwie klasy IV z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 32 – 33.

Łączna liczba uczniów wynosiła 334 osoby, a liczba oddziałów 12.

Łączna liczba godzin przydzielona z przedmiotu historia wynosiła 15,24 godzin tygodniowo, natomiast z przedmiotu wiedza o społeczeństwie 3,05 godzin tygodniowo z czego:

- D. K. – 15,24 godziny tygodniowo historii (wymiar etatu 0,85);
- powódka J. S. – 3,05 godziny tygodniowo wiedzy o społeczeństwie oraz 25 godzin obowiązków wychowawcy w internacie (wymiar etatu 1).

Zgodnie z arkuszem organizacyjnym z 11 maja 2012 r. na rok 2012/2013, były u strony pozwanej:

- jedna klasa I z uwzględnieniem 27 uczniów;

- trzy klasy II z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 25 – 27;
- trzy klasy III z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 24 – 32,
- cztery klasy IV z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 22 – 30,

Łączna liczba uczniów wynosiła 304 osoby, a liczba oddziałów 11.

Łączna liczba godzin przydzielona z przedmiotu historia wynosiła 12,00 godziny tygodniowo, natomiast z przedmiotu wiedza o społeczeństwie 7,05 tygodniowo godziny z czego:

- etat z historii był nieobsadzony,
- etat z wiedzy o społeczeństwie w ilości 7,05 godziny tygodniowo przydzielony był J. Ż. (1).

Zgodnie ze zmianami arkusza organizacyjnego z 15 października 2012 r. na rok 2012/2013, były:

- dwie klasa I z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 30 – 32,
- trzy klasy II z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 22 – 25,
- trzy klasy III z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 27 – 31,
- cztery klasy IV z uwzględnieniem ilości uczniów w klasach od 19 – 28.

Łączna liczba uczniów wynosiła 318 osoby, a liczba oddziałów 12.

Łączna liczba godzin przydzielona z przedmiotu historia wynosiła 12,95 godziny tygodniowo, natomiast z przedmiotu wiedza o społeczeństwie 8 godziny tygodniowo, z czego:

- W. W. – 12,95 godziny tygodniowo historii (wymiar etatu 0,72);
- J. Ż. (1) – 8,00 godzin tygodniowo wiedzy o społeczeństwie + wychowawstwo w internacie (wymiar etatu 1,2).

Dowody: arkusze organizacyjne wraz z planami nauczania k. 14-25, 56-69, 133,

świadectwo ukończenia studiów podyplomowych przez J. Ż. (1) k. 116.

Zgodnie z zasadami i wytycznymi w zakresie wypełniania arkuszy organizacyjnych na rok 2012/2013 dla szkół prowadzonych przez Ministra Środowiska z dnia 25 kwietnia 2012 r. liczbę klas pierwszych na rok szkolny 2012/2013 w pierwszej wersji arkusza należało zaplanować w przypadku szkoły w M. w ilości dwóch klas (pkt. 24).

Dowody: zasady i wytyczne w zakresie wypełniania arkuszy organizacyjnych na rok 2012/2013 dla szkół prowadzonych przez Ministra Środowiska z dnia 25 kwietnia 2012 r. k. 92-96.

Z dniem 1 września 2008 r. na swój wniosek, powódka została przeniesiona z (...) (...) nr (...) w T. do pracy u strony pozwanej na stanowisku nauczyciela. Po przeniesieniu, w roku szkolnym 2008/2009 r. powódka miała pełny etat jako nauczyciel. Od 1 września 2009 r. jako wicedyrektor miała obniżony etat. Od 31 sierpnia 2010 r. do czerwca 2011 r. powódka pełniła obowiązki dyrektora szkoły, a od 1 lipca 2011 r. zostało powierzone jej stanowisko dyrektora (...) (...) w M. na okres do 31 sierpnia 2012 r. W listopadzie 2011 r. powódka została odwołana ze stanowiska dyrektora (...) (...) w M.. W okresie, kiedy powódka była dyrektorem szkoły, miała ograniczony etat nauczycielski i jako dyrektor miała tylko kilka godzin historii. W związku z odwołaniem powódki z funkcji dyrektora szkoły, jej obowiązki w tym zakresie zostały powierzone tymczasowo J. Ż. (1). Po odwołaniu z funkcji dyrektora szkoły od 11 listopada 2011 r. do 15 kwietnia 2012 r. powódka przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim.

Po powrocie powódki do pracy, w związku z nowym arkuszem organizacyjnym roku szkolnego 2011/2012, zaproponowano jej od dnia 18 kwietnia 2012 r. następujący przydział godzin:

- wiedza o społeczeństwie – w wymiarze 3,05/18 godziny średniorocznie,

- wychowawstwo w internacie – w wymiarze 25/30 godzin średniorocznie.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2012 r. powódka nie wyraziła zgody na zaproponowane jej warunki zatrudnienia.

Z dniem 10 maja 2012 r. stanowisko dyrektora szkoły zostało powierzone D. T..

Dowody: przesłuchanie powódki J. S. 168-169,

przesłuchanie w char. strony pozwanej D. T. k. v. 155-156,

pismo strony pozwanej z 18.04.2012 r. k. 54,

pismo powódki z 19.04.2012 r. k. 55,

powierzenie D. T. stanowiska dyrektora szkoły k. 31.

Pismem z dnia 10 maja 2012 r. wręczonym powódce w dniu 11 maja 2012 r. strona pozwana rozwiązała z nią stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 31 sierpnia 2012 r.

Przyczyną wypowiedzenia stosunku pracy było wprowadzenie z dniem 11 maja 2012 r. zmian organizacyjnych i planów nauczania obowiązujących od 1 września 2012 r. uniemożliwiające dalsze zatrudnianie powódki na dotychczasowym stanowisku w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pismem z dnia 11 maja 2012 r. powódka złożyła wniosek o przeniesienie jej w stan nieczynny.

Pismem z dnia 16 maja 2012 r. nadanym na pocztę w dniu 17 maja 2012 r. strona pozwana poinformowała powódkę o przeniesieniu jej w stan nieczynny.

Pismem dnia 17 maja 2012 r. powódka oświadczyła, iż cofa wniosek o przeniesienie w stan nieczynny, na co strona pozwana wyraziła zgodę.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2012 r. powódka złożyła wniosek o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 31 sierpnia 2012 r. w związku przejściem na emeryturę i jednocześnie w dniu 29 sierpnia 2012 r. złożyła w oddziale ZUS wniosek o emeryturę.

Dowody: przesłuchanie powódki J. S. 168-169,

przesłuchanie w char. strony pozwanej D. T. k. v. 155-156,

rozwiązanie stosunku pracy k. 4,

pismo powódki z 11.05.2012 r. (akta osobowe cz.C.),

pismo strony pozwanej z 16.05.2012 r. (akta osobowe cz.C.),

pismo powódki z 17.05.2012 r. (akta osobowe cz.C.),

pismo powódki z 29.08.2012 wraz z wnioskiem o emeryturę k. 77-78,

Od 1 września 2012 r. na wakat nauczyciela historii został zatrudniony na umowę o pracę na czas określony do 31 sierpnia 2013 r. w wymiarze 12/18 W. W..

Dowody: przesłuchanie w char. strony pozwanej D. T. k. v. 155-156,

umowa o pracę z W. W. k. 53.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawy prawnej roszczenia powódki upatrywać należy w art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 91c ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tj. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), który stanowi, iż w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony było nieuzasadnione lub naruszało przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Zgodnie z art. 91c ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela, w zakresie spraw wynikających ze stosunku pracy, nieuregulowanych przepisami ustawy, zastosowanie mają przepisy Kodeksu pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie miało więc na celu jednoznaczne ustalenie, czy strona pozwana, dokonując rozwiązania stosunku pracy zawartego z powódką za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia, uczyniła to w sposób prawidłowy, a więc z dochowaniem wymogów formalnych, i czy podana przez nią przyczyna wypowiedzenia była rzeczywista, konkretna i uzasadniona.

Wypowiedzenie umowy o pracę na czas nieokreślony w trybie art. 30 § 1 pkt. 2 k.p. jest zwykłym sposobem rozwiązywania umowy o pracę, a pracodawca ma prawo do stosowania takiej polityki kadrowej, która zapewni prawidłową realizację zadań. Uprawnienie to jednak po stronie pracodawcy obarczone jest obowiązkiem wskazania na piśmie przyczyn, dla których pracodawca decyduje się na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem. Przyczyna wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości (wyrok SN z 4.12.97; I PKN 419/97; OSNAPiUS 1998/20/598). Nie oznacza to przyzwolenia na arbitralne, dowolne i nieuzasadnione lub sprzeczne z zasadami współżycia społecznego wypowiedzenie umowy o pracę (wyrok SN z dnia 2001.12.06, I PKN 715/00, Pr. Pracy 2002/10/34). Pracodawca jest obowiązany udowodnić zasadność wypowiedzenia, przy czym może to czynić tylko w oparciu o tę przyczynę, którą wskazał w wypowiedzeniu (wyrok SN z dnia 19 lutego 1999 r., I PKN 571/98, OSNAPiUS 2000, z. 7, poz. 266). Tak wskazana przyczyna podlega kontroli Sądu z punktu widzenia jej konkretności i rzeczywistości. Podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie w pojęciu art. 30 § 4 KP. Ponadto należy stwierdzić, iż jeżeli wskazana w wypowiedzeniu przyczyna jest pozorna, to równocześnie jest ono bezzasadne.

Jak wynika z treści oświadczenia woli strony pozwanej z dnia 10 maja 2012 r., przyczyną wypowiedzenia stosunku pracy było wprowadzenie z dniem 11 maja 2012 r. zmian organizacyjnych i planów nauczania obowiązujących od 1 września 2012 r., uniemożliwiające zdaniem pozwanego dalsze zatrudnianie powódki na dotychczasowym stanowisku w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu Rejonowego strona pozwana wypełniła ciążący na niej obowiązek wskazania na piśmie konkretnej przyczyny wypowiedzenia. Jak wskazał Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 6 lutego 1997 r. (I PKN 70/96) „Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 15, poz. 19 ze zm.) dyrektor szkoły może rozwiązać z nauczycielem stosunek pracy, gdy nie jest możliwe dalsze zatrudnienie wszystkich nauczycieli danej specjalności”. Zgodnie zaś z art. 20 ust. 1 pkt. 2) Karty Nauczyciela, dyrektor szkoły w razie częściowej likwidacji szkoły albo w razie zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmian planu nauczania

uniemożliwiających dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć rozwiązuje z nim stosunek pracy lub, na wniosek nauczyciela, przenosi go w stan nieczynny. Nauczyciel zatrudniony na podstawie mianowania może wyrazić zgodę na ograniczenie zatrudnienia w trybie określonym w art. 22 ust. 2.

W ocenie Sądu strona pozwana nie wykazała jednak w toku postępowania, by wskazana przez nią w wypowiedzeniu przyczyna była prawdziwa, tj. by zmiany organizacyjne i planów nauczania obowiązujące od 1.09.2012 r. uniemożliwiały dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze zajęć.

Na podstawie przedłożonych arkuszy organizacyjnych strona pozwana wykazała, iż w roku szkolnym 2011/2012 łączna liczba uczniów wynosiła 334 osób, a liczba oddziałów 12. Strona pozwana zatrudniała wówczas dwóch nauczycieli historii, z których wszystkie godzinny (15,24 godzin tygodniowo) były przydzielone jednemu z nich D. K. (wymiar etatu 0,85), natomiast powódka z uwagi na pełnienie funkcji dyrektora szkoły korzystała z obniżonego wymiaru godzin i nie uczyła historii. Zgodnie z arkuszem organizacyjnym z 11 maja 2012 r. na rok szkolny 2012/2013 łączna liczba uczniów wynosiła 304 osoby, a liczba oddziałów 11, co wskazywać mogłoby, iż faktycznie doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów z 12 do 11. Należy jednak zauważyć, że arkusz organizacyjny z maja 2012 r. sporządzony był w sposób niezgodny z wytycznymi Ministerstwa Środowiska, albowiem przewidywał on jedną klasę pierwszą, podczas gdy zgodnie z wytycznymi organu prowadzącego, strona pozwana w pierwszym arkuszu organizacyjnym miała obowiązek zaplanować dwie klasy pierwsze. Zatem liczba oddziałów winna wynosić nie 11 lecz 12, a tym samym kształtowała się na tym samym poziomie co w poprzednim roku szkolnym 2011/2012, co zostało zresztą skorygowane w późniejszym arkuszu organizacyjnym z 15 października 2012 r. Tym samym wbrew wywodom strony pozwanej nie doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby oddziałów w szkole, uniemożliwiających zatrudnienie powódki w pełnym wymiarze zajęć.

Niewątpliwym jest jednak, że zmniejszeniu uległa w roku szkolnym 2012/2013 liczba godzin historii nauczanych u strony pozwanej, i nie było możliwości przydzielenia powódce pełnego pensum z tego przedmiotu. W tej sytuacji, wobec braku u strony pozwanej innego nauczyciela historii – p. K. przestała pracować z końcem roku szkolnego 2011/2012 - dokładnego rozważenia wymagała zasadność kryteriów, jakie kierowały stroną pozwaną przy podjęciu decyzji o zwolnieniu powódki (wyborze jej do zwolnienia). Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego „kryteria te nie muszą być wskazane nauczycielowi jako składnik (element) przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie nauczycielskiego stosunku pracy, ale równocześnie nie usuwają się one spod kontroli sądowej” (wyrok SN z dnia 19.05.2004 r., I PK 608/03, OSNIAPiUS 2005/3/36).

Zdaniem Sądu Rejonowego strona pozwana nie wykazała w toku postępowania dowodowego, że z powodu „zmian organizacyjnych i planów nauczania” konieczne było zwolnienie któregośkolwiek z nauczycieli. Nawet zaś gdyby przyjąć, że z powodu „zmian organizacyjnych”, polegających na zmniejszeniu liczby godzin z historii, zwolnienie jednego z nauczycieli było konieczne, strona pozwana musiałaby wykazać, że przy zastosowaniu sprawiedliwych kryteriów zasadne było zwolnienie przez pozwaną właśnie powódki, nie zaś innego z zatrudnionych przez pozwaną nauczycieli.

Należy wskazać, iż powódka ma wykształcenie wyższe magisterskie, ukończyła (...) - Wydział F.H. w zakresie historii, specjalność nauczycielska. Posiada kwalifikacje do nauczania dwóch przedmiotów: historii oraz wiedzy o społeczeństwie. Jest nauczycielem z ponad dwudziestoletnim stażem pracy i legitymuje się stopniem awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego, posiadającym kwalifikacje do przeprowadzania egzaminu maturalnego z historii.

Tymczasem J. Ż. (1) – nauczyciel, któremu strona pozwana zapewniła pracę w roku szkolnym 2012/2013 w wymiarze 37,43 godziny tygodniowo - posiada wykształcenie pedagogiczne i posiada kwalifikacje do nauczania tylko jednego przedmiotu – wiedzy o społeczeństwie.

Powódka i J. Ż. (1) mogą być porównywane tylko na płaszczyźnie przedmiotu wiedzy o społeczeństwie, albowiem jeżeli chodzi o przedmiot historia, to należy jednoznacznie stwierdzić, iż J. Ż. (1) nie ma żadnych kwalifikacji do nauczania tego przedmiotu. Trudno zatem przyjąć, by przydatność zawodowa J. Ż. (1) posiadającej kwalifikacje do

nauczania tylko jednego przedmiotu (wiedzy o społeczeństwie) była większa niż powódki, która posiada kwalifikacje do nauczania dwóch przedmiotów (historii oraz wiedzy o społeczeństwie) tym bardziej, iż godzin historii było więcej niż godzin wiedzy o społeczeństwie.

Szczególnego podkreślenia wymaga okoliczność, że w roku szkolnym 2012/2013 powódka miała być u strony pozwanej jedynym nauczycielem posiadającym uprawnienia do nauczania przedmiotu historia, albowiem inny dotychczasowy nauczyciel historii - D. K. - przestała pracować u strony pozwanej z końcem roku 2011/2012. Natomiast w konsekwencji złego doboru osoby do zwolnienia, strona pozwana w miejsce powódki musiała zatrudnić innego nauczyciela posiadającego kwalifikacje do nauczania historii.

Reasumując, Sąd dokonując oceny kryteriów doboru powódki do zwolnienia stwierdził, iż nie są one w pełni obiektywne, sprawiedliwe, a powyższa ocena rzutować musi również na ocenę zasadności wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Biorąc pod uwagę, iż powódka jako jedyna posiadała kwalifikacje do nauczania historii w roku szkolnym 2012/2013, strona pozwana winna była zaproponować powódce 12 godzin tygodniowo z tego przedmiotu. Nie stanowiło to jeszcze pełnego pensum - 18 godzin tygodniowo – jednakże strona pozwana przy właściwym, obiektywnym i sprawiedliwym doborze mogła zatrudnić powódkę w pełnym wymiarze zajęć, przydzielając jej do godzin z historii odpowiednią ilość godzin z drugiego przedmiotu, do nauczania którego posiadała uprawnienia, tj. wiedzy o społeczeństwie (w arkuszu organizacyjnym na 2012/2013 r. było to najpierw 7,05 godzin tygodniowo, a później 8,00 godzin tygodniowo). Tymczasem jak wynika z zeznań D. T. „... Godziny WOSu przydzieliłem pani Ż., jako dopełnienie pensum, oprócz tego miała pracować w internacie, bo gdybym zabrał (...) pani Ż. i dał go powódce, to pani Ż. musiałaby mieć więcej godzin w internacie i musiałbym zwolnić jednego z młodych, czynnych wychowawców z internatu ...”, co w ocenie Sądu, świadczy o bardzo wybiórczym i jednostronnym określeniu kryteriów doboru.

Co więcej – z analizy arkusza organizacyjnego wynika, że liczba godzin pracy w internacie podzielonych między nauczycieli i wychowawców to aż 432 godziny. J. Ż. (1) otrzymała według arkusza na rok szkolny 2012/2013 aż 37,43 godziny, z czego 30 godzin w internacie i 7,43 godziny wiedzy o społeczeństwie. Wynika z tego zdaniem Sądu jednoznacznie, że strona pozwana miała możliwość dalszego zatrudniania na pełny etat zarówno J. Ż. (1), jak i powódki. Ostatecznie strona pozwana mogła również zaproponować powódce 12 godzin historii i dopełnienie do pełnego pensum godzinami pracy powódki w internacie – wówczas nauczycielem wiedzy o społeczeństwie mogła pozostać J. Ż. (1).

Zdaniem Sądu w świetle wieku, stanu zdrowia i osiągnięć zawodowych powódki, nie sposób również przyjąć, by zwolnienie powódki uzasadniała jej długotrwała nieobecność w pracy w 2012 r. i fakt, że nabyła uprawnienia do przysługującej nauczycielom emerytury. Powódka urodziła się w 1957 r., a zatem w chwili wręczenia wypowiedzenia miała dopiero 55 lat. Długotrwałe zwolnienie lekarskie powódki miało charakter jednorazowy (pозwana nie wykazała ani nie twierdziła, by powódka nie korzystała z licznych zwolnień, dezorganizujących pracę u strony pozwanej) i było związane z poważną dolegliwością, zakończoną zabiegiem i pełnym powrotem powódki do zdrowia. Po uzyskaniu zaświadczenia o zdolności do pracy, powódka nie korzystała z dalszych zwolnień lekarskich.

W świetle powyższego, a także w świetle imponujących osiągnięć zawodowych (najwyższy stopień awansu zawodowego, wyłącznie najwyższe oceny pracownicze, bardzo liczne nagrody, w tym Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania), a nade wszystko wobec faktu, że powódka byłaby w roku szkolnym 2012/2013 (wobec odejścia z pracy p. K.) jedynym nauczycielem z uprawnieniami do nauczania historii u strony pozwanej, a także w świetle okoliczności, że pozwana mogła zapewnić pełny etat zarówno powódce, jak i J. Ż. (1), albo przez powierzenie powódce godzin wiedzy o społeczeństwie i pozostawienie J. Ż. 30 godzin w internacie, albo przez utworzenie etatu powódki z 12 godzin historii dopełnionych godzinami pracy w internacie, postępowanie strony pozwanej polegające na wypowiedzeniu powódce stosunku pracy z powołaniem się na przyczynę w postaci „zmian organizacyjnych” uniemożliwiających zatrudnianie powódki należy uznać za wadliwe i w żaden sposób nie uzasadnione.

Ponadto, abstrahując zaś od kwestii potrzeby zwolnienia jakiegokolwiek nauczyciela i wyboru do zwolnienia między powódka a J. Ż. (1) wskazać należy, że strona pozwana nie wskazała żadnej przyczyny, dla której zwolnienie powódki – jedyne go nauczyciela historii, nauczyciela doświadczonego i z bardzo dużym dorobkiem – miało być bardziej celowe i uzasadnione niż zwolnienie „jednego z młodych wychowawców z internatu”.

Sąd dokonał ustaleń w niniejszej sprawie w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów oraz zeznań przesłuchania powódki J. S. (k. 168-169) i przesłuchanego w char. strony pozwanej D. T. (k. v. 155-156).

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich wiarygodności.

Sąd pominął wnioski dowodowe z przesłuchania świadków: J. Z., M. G., K. S. oraz z przeprowadzenia dowodów z dokumentów jak w części pierwszej pisma powódki z dnia 12 września 2012 r. jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem dotyczyły one innego postępowania z powództwa powódki związanego z odwołaniem jej ze stanowiska dyrektora szkoły. Zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Ponadto Sąd oddalił wnioski dowodowe powódki o przesłuchanie K. J., B. G., P. M. (k. 43), N. D. (k. 49), na okoliczność możliwości dalszego zatrudniania powódki, wykonywania obowiązków zawodowych przez powódkę, a także o przesłuchanie E. I. oraz J. Z. (k. 143) na okoliczność sposobu wykonywania przez powódkę obowiązków, braku podstaw do rozwiązania umowy i braku zmian organizacyjnych jak również o przesłuchanie świadka J. Ż. (1) oraz zobowiązania strony pozwanej do przedstawienia godzin pracy J. Ż. (1) i W. W. od 1.09.2012r. (k. 143). Niniejsze postępowanie dotyczyło odwołania od wypowiedzenia stosunku pracy i Sąd był związany wskazanymi w wypowiedzeniu przyczynami. Tymczasem na podstawie powyższych wniosków dowodowych strony zamierzały dowodzić okoliczności nie związanych z przyczyną wypowiedzenia, jak również dowiedzionych już w inny sposób, np. uznania powódki ze strony uczniów, współpracy z nauczycielami, poprzednią dyrekcją, osiągnięć zawodowych i zasług w zakresie nauczania. Tymczasem w myśl art. 207 § 3 k.p.c., Sąd pomija twierdzenia i dowody, jeżeli są powoływane jedynie dla zwłoki lub okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Oceny zeznań stron, Sąd dokonał w kontekście całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu, zeznania stron w większości były jasne, logiczne i zbieżne ze sobą, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów. Jednakże Sąd nie dał wiary zeznaniom D. T., jakoby powódka nie posiadała kwalifikacji do nauczania przedmiotu wiedza o społeczeństwie, albowiem stały one w sprzeczności z dowodami z dokumentów, którym Sąd dał wiarę. Należy tutaj wskazać, iż D. T. nie współpracował nigdy z powódką i dzień 10 kwietnia 2012 r. był jego pierwszym dniem pracy w szkole, co tym bardziej podważa rzetelność dokonanej oceny.

Przy ustalaniu wysokości odszkodowania, Sąd kierował się treścią art. 47¹ k.p., w myśl którego odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 k.p., przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. W przypadku powódki okres wypowiedzenia umowy o pracę wynosił trzy miesiące, natomiast średnie miesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 4.153,20 zł, dlatego uwzględniając powództwo, Sąd zasądził na jej rzecz kwotę 12.459,60 zł (3 x 4.153,60 zł), o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Uwzględniając powództwo, Sąd jednocześnie oddalił roszczenie powódki, co do kwoty 0,40 zł jako żądanie określone ponad wysokość przysługującego odszkodowania, którego wysokość zgodnie z art. 47¹ k.p. może wynieść maksymalnie równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku, w oparciu o treść art. 355 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o przywrócenie do pracy, albowiem powódka po sprecyzowaniu swoich żądań w miejsce przywrócenia do pracy wniosła ostatecznie o zasądzenie trzymiesięcznego odszkodowania.

Orzeczenie o kosztach w punkcie IV sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie, powódka wniosła pozew o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę, a następnie w wyniku dokonanych modyfikacji ostatecznie dochodziła zasądzenia odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę. Zatem kosztami poniesionymi przez powódkę, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 12 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), wynosiły 60,00 zł.

O obowiązku uiszczenia przez stronę pozwaną, części nieuiszczonej przez powódkę opłaty sądowej od pozwu w kwocie 623,00 zł poniesionej tymczasowo przez Skarb Państwa, orzeczono w punkcie V sentencji wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 100 ust. 1 i art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Zgodnie z art. 113 ust. 1 cytowanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Wobec czego, strona pozwana obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu kwotę 623,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie rygoru natychmiastowej wysokości znajduje oparcie w art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. W związku z brzmieniem tego przepisu Sąd objął w punkcie VI zasądzone roszczenie rygorem natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.153,20 zł stanowiącej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego brutto (k. 13).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.